

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про розроблення та виробництво озброєння, військової і спеціальної техніки

Цей Закон визначає основні принципи побудови національної системи розроблення та виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки за стандартами НАТО, а також організаційно-правові основи провадження діяльності, пов'язаної із розробленням, виробництвом озброєння, військової і спеціальної техніки як складової державної військово-промислової політики.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) аванпроект - комплект визначених технічними регламентами або національними стандартами технічних документів, які містять обґрунтування необхідності розроблення складного зразка або зразка, що розробляється в інтересах одного чи декількох державних замовників, його техніко-економічні та інші показники, вихідні вимоги і пропозиції щодо його розроблення, виробництва та експлуатації, складовими частинами якого є пояснювальна записка, креслення, схеми, розрахунки та проект тактико-технічного (технічного) завдання на розроблення зразка;

2) боєприпаси - технічні пристрої одноразового застосування (включаючи їх складові частини та елементи), що призначені виключно для ураження живої сили противника, знищення його озброєння, військової і спеціальної техніки, руйнування укріплень, споруд та інших об'єктів, виконання інших завдань (з освітлення або задимлення місцевості, розкидання агітаційної літератури тощо) та не мають іншого цільового призначення (спорт, полювання);

3) військова техніка - технічні пристрої і засоби (системи, комплекси, зразки виробів), що призначені для ведення та забезпечення бойових дій, управління і забезпечення функціонування військових підрозділів Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів військових формувань, навчання їх особового складу, обладнання та апаратура для випробування і контролю таких пристроїв і засобів, а також інші технічні засоби, пристрої, обладнання і предмети, спеціально виготовлені та/або конструктивно призначені для кінцевого використання у військових цілях;

4) галузь оборонно-промислового комплексу (ОПК) - сукупність підприємств, установ та організацій різних форм власності що виробляють

товари, виконують роботи та надають послуги, які мають однакове призначення, характеризуються однотипністю використовуваних матеріалів та комплектуючих, технологічних процесів, технічної бази, професійного складу і умов праці персоналу, діяльність якої координується генеральним конструктором галузі ОПК;

5) генеральний конструктор галузі ОПК - уповноважена Кабінетом Міністрів України особа, яка визначає архітектуру галузі та її напрями технічної діяльності, забезпечує організацію внутрішньогалузевої та міжгалузевої кооперації, уніфікацію та стандартизацію в галузі та відповідає за координацію та організацію ефективної діяльності підприємств, установ та організацій різних форм власності у питаннях створення та виробництва озброєння, військової та спеціальної техніки в інтересах сил безпеки і сил оборони;

6) головний конструктор напряму ОПК - уповноважена центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику особа, яка спільно з генеральним конструктором визначає технічну політику напряму, забезпечує організацію кооперації, уніфікації та стандартизації у напрямі, та відповідає за координацію та організацію ефективної діяльності підприємств, установ та організацій різних форм власності у питаннях створення окремих зразків та комплектуючих для виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки в інтересах сил безпеки та сил оборони;

7) дослідний зразок - зразок, виготовлений (в тому числі шляхом модернізації існуючого) згідно із спеціально розробленою робочою конструкторською документацією за технологією дослідного виробництва для перевірки шляхом випробувань його відповідності тактико-технічному (технічному) завданню і правильності прийнятих технічних рішень з метою прийняття рішення про використання зразка за призначенням і впровадження у виробництво;

8) дослідно-конструкторська робота - сукупність робіт із створення конструкторської і технологічної документації, виготовлення і випробувань дослідного або головного зразка озброєння, військової і спеціальної техніки, що виконуються згідно з єдиним вихідним документом (тактико-технічним завданням) державного замовника;

9) єдиний наскрізний план створення зразка (далі — план) — комплект документів з планування, організації та контролю виконання дослідно-конструкторської роботи із створення зразка озброєння, військової і спеціальної техніки відповідно до вимог тактико-технічного (технічного) завдання, призначений для її узгодження за строками, обсягом витрат і технічними результатами;

10) зброя військового призначення - технічні пристрої та предмети, що є видом (складовою) озброєння, які спеціально виготовлені та/або конструктивно призначені виключно для оснащення Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів військових формувань та правоохоронних органів для забезпечення їх бойової та повсякденної діяльності,

не мають іншого цільового призначення (спорт, полювання) і застосовуються разом з боєприпасами або безпосередньо для ураження живої сили противника, знищення його озброєння, військової і спеціальної техніки, руйнування укріплень, споруд та інших об'єктів;

11) іноземний замовник – іноземна юридична або фізична особа, яка уклала контракт з виробником на створення та/або виробництво озброєння, військової і спеціальної техніки, а також провадження іншої діяльності, пов'язаної з їх життєвим циклом, відповідно до законодавства з питань військово-технічного співробітництва та державного експортного контролю;

12) іноземний розробник – іноземна юридична або фізична особа, що розробляє озброєння, військову і спеціальну техніку, запасні частини, боєприпаси відповідно до законодавства з питань військово-технічного співробітництва та державного експортного контролю;

13) іноземний постачальник – іноземна юридична або фізична особа, що надає продукцію (послугу) споживачеві у вигляді озброєння, військової і спеціальної техніки, запасних частин, боєприпасів відповідно до законодавства з питань військово-технічного співробітництва та державного експортного контролю;

14) контррозвідувальний захист – застосування спеціально уповноваженим державним органом передбачених законом механізмів і засобів, спрямованих на забезпечення національної безпеки України;

15) матеріали для створення військової техніки – речовини і напівфабрикати, які застосовуються для виготовлення деталей військової техніки, нанесення покриття, насичування речовинами, а також під час експлуатації озброєння, військової і спеціальної техніки та не мають іншого виробничого чи господарсько-побутового призначення;

16) напрям галузі ОПК – частина галузі, що об'єднує підприємства, установи та організації різних форм власності у питаннях створення окремих зразків та комплектуючих для виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки, діяльність якої координується головним конструктором напряму;

17) оборонно-промисловий комплекс України (далі - ОПК) - сукупність органів державного управління, підприємств, установ і організацій промисловості та науки, що розробляють, виробляють, модернізують і утилізують продукцію військового призначення, надають послуги в інтересах оборони для оснащення та матеріального забезпечення сил безпеки і сил оборони, а також здійснюють постачання товарів військового призначення та подвійного використання, надання послуг військового призначення під час виконання заходів військово-технічного співробітництва України з іншими державами;

18) озброєння - сукупність усіх видів зброї військового призначення та боєприпасів до неї, якими укомплектовується військова техніка та/або оснащується особовий склад Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів військових формувань. Не є озброєнням мисливська

та спортивна зброя, а також боєприпаси до неї, крім окремих екземплярів такої зброї та боєприпасів, якими оснащуються Збройні Сили України та інші утворені відповідно до законів військові формування та правоохоронні органи;

19) поставлення на виробництво зразка - комплекс заходів з підготовки підприємства до випуску розробленого зразка, які забезпечують його відповідність вимогам технічної документації і нормативних документів стосовно якості та заявленої кількості;

20) прийняття на озброєння (постачання) зразка - процедура прийняття шляхом видання відповідного нормативно-правового акта органом, який раніше прийняв рішення про розроблення (модернізацію) зразка, рішення про забезпечення розробленим (модернізованим) зразком державного замовника;

21) рада генеральних конструкторів галузей ОПК – колегіальний орган при Кабінеті Міністрів України, що здійснює координацію діяльності окремих галузей оборонно-промислового комплексу для ефективної спільної роботи при створенні складних систем озброєння;

22) складова частина озброєння, військової і спеціальної техніки - деталь, складова одиниця та/або комплектувальний виріб, спеціально розроблені і призначені для виконання певних технічних функцій більш складного виробу, які на підприємстві-виробнику або на місці монтажу відповідно до конструктивного (схемного) рішення приєднуються до більш складного виробу;

23) складний зразок озброєння, військової і спеціальної техніки - одиниця озброєння, військової або спеціальної техніки (комплекс, система, корабель, літак, танк, бойова машина тощо), розроблення якої потребує розв'язання науково-технічних проблем, залучення значних матеріальних і фінансових ресурсів та який не є складовою частиною та/або комплектувальним виробом загальнотехнічного призначення інших зразків;

24) спеціальна техніка - техніка, що має спеціальне призначення у визначеній сфері застосування, зокрема розвідки, контррозвідки, зв'язку, захисту інформації, кібербезпеки та кіберзахисту, а також обладнання та апаратура для контролю і проведення випробувань таких засобів та не мають господарсько-побутового призначення;

25) суб'єкт виробництва — суб'єкт господарювання — юридична особа незалежно від форми власності, основним видом господарської діяльності якого є виробництво, а також самостійно або разом з іншими суб'єктами господарювання розроблення, продовження ресурсу, модернізація, ремонт і відновлення, демілітаризація та утилізація озброєння, військової і спеціальної техніки;

26) тактико-технічне (технічне) завдання на виконання дослідно-конструкторських робіт (далі - тактико-технічне (технічне) завдання) - вихідний технічний документ, затверджений замовником, яким встановлюється комплекс тактико-технічних вимог до створюваного зразка, вимоги до змісту, обсягу та строку виконання дослідно-конструкторських робіт;

27) технічна документація - сукупність документів, необхідних і достатніх для виготовлення зразка та його безпосереднього використання за призначенням на кожній стадії життєвого циклу (від створення до зняття з виробництва).

2. Інші терміни вживаються в цьому Законі у значеннях, наведених в Законах України “Про національну безпеку України”, “Про оборонні закупівлі”, “Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання”, “Про стандартизацію”, “Про технічні регламенти та оцінку відповідності”, “Про наукову і науково-технічну діяльність”, “Про наукову і науково-технічну експертизу”.

Стаття 2. Сфера застосування Закону

1. Дія цього Закону не поширюється на діяльність, пов’язану із створенням та виробництвом газової, спортивної, мисливської вогнепальної, сигнальної, нейтралізованої (учбової, учбово-розрізної, музейної, макетів зброї вагогабаритних), охолощеної, пневматичної зброї, пристроїв, які конструктивно призначені тільки для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, колекційної та демілітаризованої зброї і боєприпасів (патронів) до неї, продукції подвійного використання, комплектувальних виробів та матеріалів загально-технічного призначення, які застосовуються в озброєнні, військовій і спеціальній техніці та їх складових частинах, а також спеціальних технічних засобів для зняття інформації з каналів зв’язку, інших технічних засобів негласного одержання інформації для потреб розвідувальних, контррозвідувальних та правоохоронних органів.

Стаття 3. Основні принципи та завдання діяльності, пов’язаної з виробництвом озброєння, військової і спеціальної техніки

1. Основними принципами діяльності, пов’язаної з виробництвом озброєння, військової і спеціальної техніки, є:

пріоритетність національних інтересів і безпеки України;

монополія держави на регулювання діяльності із створення та виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки;

забезпечення виконання Україною міжнародних зобов’язань щодо створення та виробництва звичайних видів озброєння, зброї масового знищення та засобів її доставки;

підконтрольність і підзвітність державі суб’єктів виробництва;

захист державою прав та законних інтересів у сфері зовнішньоекономічної діяльності суб’єктів виробництва;

запобігання протизаконному провадженню діяльності, пов’язаної із створенням та виробництвом озброєння, військової і спеціальної техніки;

запобігання виникненню загроз національній безпеці та обороні України в разі провадження діяльності, пов'язаної із створенням та виробництвом озброєння, військової і спеціальної техніки для іноземної держави;

запобігання неконтрольованому накопиченню озброєння, військової і спеціальної техніки, зокрема їх складових частин та продуктів утилізації, у суб'єктів виробництва.

2. Основними завданнями суб'єктів виробництва є:

забезпечення потреб сил оборони і сил безпеки України у сучасних зразках озброєння, військової і спеціальної техніки та належна організація їх функціонування протягом життєвого циклу;

розвиток військово-технічного співробітництва та міжнародної виробничої і науково-технічної кооперації із створення та виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки;

забезпечення захисту працівників, населення та навколишнього природного середовища від можливих негативних наслідків під час провадження діяльності, пов'язаної із створенням та виробництвом озброєння, військової і спеціальної техніки;

трансфер технологій виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки до сфери виробництва цивільної продукції відповідно до Закону України "Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій" та інших законів України.

Стаття 4. Особливості обігу озброєння, військової і спеціальної техніки

1. Кінцевими споживачами озброєння, військової і спеціальної техніки на території України можуть бути виключно Збройні Сили України, а також інші утворені відповідно до законів України військові формування, правоохоронні та розвідувальні органи, органи спеціального призначення з правоохоронними функціями, на які Конституцією та законами України покладено функції із забезпечення оборони держави (далі — сили оборони) і правоохоронні та розвідувальні органи, державні органи спеціального призначення з правоохоронними функціями, сили цивільного захисту та інші органи, на які Конституцією та законами України покладено функції із забезпечення національної безпеки України (далі — сили безпеки).

2. Оснащення сил оборони і сил безпеки держави озброєнням, військовою і спеціальною технікою здійснюється відповідно до Закону в межах виконання завдань, визначених законодавством.

3. З моменту надходження озброєння, військової і спеціальної техніки до сил оборони і сил безпеки та закріплення їх за підрозділами (військовими частинами) на праві оперативного управління, вони набувають статусу військового майна.

4. Підрозділи (військові частини) сил оборони і сил безпеки використовують закріплені за ними озброєння, військову і спеціальну техніку лише за їх цільовим та функціональним призначенням.

5. Правовий режим військового майна, закріпленого за підрозділами (військовими частинами), закладами, установами та організаціями сил оборони і сил безпеки, і повноваження органів військового управління та посадових осіб щодо управління цим майном визначається цим Законом та Законом України “Про правовий режим майна у Збройних Силах України”.

6. Виготовлене озброєння, військова і спеціальна техніка є власністю суб’єкта господарювання, незалежно від форми власності, якщо інше не передбачено законом або укладеним з ним державним контрактом з оборонних закупівель, договором (контрактом) із суб’єктом здійснення міжнародних передач товарів військового призначення або зовнішньоекономічним договором (контрактом), укладеним з іноземним замовником.

7. Озброєння, військова і спеціальна техніка, а також технічна документація для їх розроблення, виробництва, експлуатації не можуть перебувати у власності громадян, іноземців та осіб без громадянства, громадських об’єднань, представництв міжнародних організацій, а також юридичних осіб інших держав на території України, за винятком технічної документації та випадків, передбачених законом або частиною шостою цієї статті.

8. Технічна документація для організації виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки підлягає передачі до страхового фонду документації України відповідно до Закону України “Про страховий фонд документації України”.

9. У разі відмови державного замовника, іноземного замовника або суб’єкта здійснення міжнародних передач озброєння, військової і спеціальної техніки (далі — замовники) від виготовлених озброєння, військової і спеціальної техніки суб’єкт виробництва реалізує їх іншому замовникові відповідно до цього Закону або демілітаризує, утилізує (знищує). Умови відмови замовників від виготовлених озброєння, військової і спеціальної техніки встановлюються договором (державним контрактом), договором (державним контрактом) з іноземним замовником або суб’єктом здійснення міжнародних передач озброєння, військової і спеціальної техніки.

10. Замовники можуть передавати тимчасово згідно з договором (контрактом) озброєння, військову і спеціальну техніку для виконання науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт суб’єктові виробництва в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Суб’єкт виробництва забезпечує збереження переданих йому виробів.

Стаття 5. Типові стадії життєвого циклу озброєння, військової і спеціальної техніки

1. Типові стадії життєвого циклу для озброєння, військової і спеціальної техніки включають:

- 1) задум (дослідження і обґрунтування розробки);
 - 2) розроблення;
 - 3) виробництво;
 - 4) використання (експлуатація);
 - 5) підтримка (технічне обслуговування і ремонт);
 - 6) вилучення (списання і утилізація).
2. Типові стадії життєвого циклу для матеріалів включають:
- 1) задум (дослідження і обґрунтування розробки);
 - 2) розроблення;
 - 3) виробництво, застосування (зберігання).

Стаття 6. Стандартизація у сфері розроблення і виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки.

1. Об'єктами стандартизації у сфері розроблення і виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки є:

- 1) матеріали, складові частини, зразки, системи, комплекси, їх сумісність;
- 2) правила, процедури, функції, методи, діяльність чи її результати, включаючи продукцію, персонал, системи управління;
- 3) вимоги до термінології, позначення, фасування, пакування, маркування, етикетування тощо.

2. Національними стандартами на стадіях життєвого циклу озброєння, військової і спеціальної техніки визначаються:

- 1) фази і етапи стадій життєвого циклу озброєння, військової і спеціальної техніки;
- 2) склад та правила оформлення експлуатаційної і ремонтної документації;
- 3) гарантійні зобов'язання;
- 4) обмежувальні переліки комплектувальних виробів і матеріалів, дозволених до застосування у озброєнні, військової і спеціальної техніки;
- 5) вимоги до підприємств, що розробляють та виробляють озброєння, військову і спеціальну техніку, а також забезпечують інші стадії життєвого циклу;
- 6) вимоги до тактико-технічного (технічного) завдання на виконання науково-дослідних робіт, аванпроекту, дослідно-конструкторських робіт;
- 7) порядки виконання:
 - аванпроекту;
 - складової частини аванпроекту;
 - науково-дослідних робіт;

складових частин науково-дослідних робіт;

науково-дослідних робіт з розроблення комплектувальних виробів загально-технічного призначення;

дослідно-конструкторських робіт з розроблення дослідного зразка озброєння, військової і спеціальної техніки;

дослідно-конструкторських робіт з розроблення складових частин дослідного зразка;

дослідно-конструкторських робіт з розроблення комплектувальних виробів загально-технічного призначення;

розроблення і виробництва матеріалів для озброєння, військової і спеціальної техніки;

розроблення документації для ремонту військової техніки;

8) порядки підготовки:

програм забезпечення надійності;

програм і методик випробування дослідних зразків;

порядки складання:

звітної документації на науково-дослідні, дослідно-конструкторські роботи і аванпроекти;

єдиного наскрізного плану створення зразка (системи, комплексу) і його складових частин;

9) проведення робіт із стандартизації і уніфікації в процесі розроблення і поставлення на виробництво озброєння, військової і спеціальної техніки;

10) випробування дослідних зразків;

11) випробування і приймання серійних зразків озброєння, військової і спеціальної техніки;

12) проведення технічної експертизи у процесі розроблення озброєння, військової і спеціальної техніки;

13) поставлення на виробництво озброєння, військової і спеціальної техніки;

14) авторського нагляду у процесі виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки;

15) випуску бюлетенів для озброєння, військової і спеціальної техніки, що експлуатуються силами оборони і силами безпеки та поставляються на експорт, а також роботи з ними;

16) встановлення ресурсу, продовження строку служби і зберігання;

17) пред'явлення і задоволення рекамацій;

18) авторського та технічного нагляду у процесі експлуатації;

18) укомплектування запасними частинами, інструментами і вимірювальними приладами;

19) введення в експлуатацію серійних стаціонарних комплексів озброєння, інших стаціонарних об'єктів військової техніки;

20) зняття озброєння, військової і спеціальної техніки з виробництва;

21) розробленням порадників (керівних вказівок) з конструювання озброєння, військової і спеціальної техніки.

Розділ II СТВОРЕННЯ ТА ВИРОБНИЦТВО ОЗБРОЄННЯ, ВІЙСЬКОВОЇ І СПЕЦІАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ

Стаття 7. Ініціювання створення озброєння, військової і спеціальної техніки

1. Ініціаторами створення озброєння, військової і спеціальної техніки є:

1) державний замовник;

2) іноземний замовник;

3) суб'єкт виробництва, який за власні кошти або за кошти суб'єкта здійснення міжнародних передач озброєння, військової і спеціальної техніки чи іншого суб'єкта господарювання, та є інвестором створення озброєння, військової і спеціальної техніки, за умови укладення договору про наміри з державним або іноземним замовником із зазначенням тактико-технічних характеристик озброєння, військової і спеціальної техніки.

2. Порядок ініціювання створення озброєння, військової і спеціальної техніки визначається Кабінетом Міністрів України.

3. Рішення про створення озброєння, військової і спеціальної техніки для потреб оборони і безпеки держави приймає Кабінет Міністрів України або державний замовник з оборонних закупівель, залежно від вартості розроблення озброєння, військової і спеціальної техніки, які пропонується виготовити, а також розміру витрат, пов'язаних з їх виробництвом та утриманням.

4. Створення складних зразків озброєння, військової і спеціальної техніки, що потребує значних матеріальних і фінансових ресурсів та часу, може здійснюватися шляхом розроблення та виконання відповідної державної цільової програми.

Стаття 8. Діяльність, що пов'язана зі стадією задуму озброєння, військової і спеціальної техніки

1. Діяльність, пов'язана з задумом озброєння, військової і спеціальної техніки здійснюється шляхом виконання аванпроекту, у порядку, визначеному національними стандартами.

2. Результатом виконання аванпроекту є комплект технічних документів, розроблений під час виконання науково-дослідної роботи, що містить результати

дослідження можливості (основний склад науково-технічної і виробничої кооперації) та обґрунтування доцільності створення виробів військового призначення, основні тактико-технічні (технічні) характеристики, вихідні оперативно-тактичні вимоги і пропозиції щодо їх розроблення, виробництва та експлуатації, складовими частинами якого є пояснювальна записка, креслення, схеми, розрахунки та проект тактико-технічного (технічного) завдання на розроблення зразка.

Стаття 9. Діяльність, що пов'язана зі стадією розроблення озброєння, військової і спеціальної техніки

1. Розроблення озброєння, військової і спеціальної техніки здійснюється на підставі тактико-технічного (технічного) завдання на виконання дослідно-конструкторської роботи.

2. Тактико-технічне (технічне) завдання розробляється з урахуванням оперативно-стратегічних, оперативно-тактичних та загальних тактико-технічних вимог до озброєння, військової і спеціальної техніки, визначених Генеральним штабом Збройних Сил України.

3. Оперативно-тактичними вимогами до озброєння, військової і спеціальної техніки встановлюється упорядкована сукупність необхідних якісних і кількісних показників, що визначають призначення, завдання, об'єкти дії, умови бойового застосування, рівень бойової ефективності системи (комплексу, зразка) озброєння, військової і спеціальної техніки, які необхідні для виконання бойових завдань підрозділами, військовими частинами, з'єднаннями, кораблями Збройних Сил України, іншими підрозділами сил оборони і сил безпеки.

4. Загальні вимоги до побудови і змісту тактико-технічного (технічного) завдання, а також порядок виконання-дослідно-конструкторської роботи визначаються національними стандартами.

5. Стадія розроблення озброєння, військової і спеціальної техніки характеризується зміною стану виробу (матеріалу) і залежить від вимог тактико-технічного (технічного) завдання на виконання дослідно-конструкторської роботи із створення (модернізації) виробу, або на виконання науково-дослідної роботи з розроблення матеріалу до втілення їх у нових (модернізованих) дослідних зразках (дослідних партіях), у нових (модифікованих) матеріалах, які прийнято на озброєння (поставку) включно.

6. Результатом робіт на стадії розроблення є дослідний зразок (партія) виробу (матеріалу), які прийняті на озброєння (поставку), робоча конструкторська документація і технологічна документація літери "О1" на виріб, технічна документація і технологічна документація на матеріал літери "О1", який затверджено для організації заданого типу виробництва, приймання і поставка виробів (матеріалів) замовнику і споживачам – підприємствам промисловості.

7. З метою запобігання здійсненню невиправданих витрат бюджетних коштів на безперспективні розроблення та/або розроблення, що втратили актуальність, рішення про початок проведення наступного етапу дослідно-

конструкторських робіт із створення озброєння, військової і спеціальної техніки приймається відповідно до умов, визначених Кабінетом Міністрів України. Етапи дослідно-конструкторських робіт із створення озброєння, військової і спеціальної техніки і порядок їх проведення визначаються Кабінетом Міністрів України.

8. Стадія розроблення озброєння, військової і спеціальної техніки включає процеси:

1) розроблення робочої конструкторської документації, технологічної документації на дослідний зразок (дослідну партію) виробу, технічної документації і технологічної документації на дослідний зразок (дослідну партію) матеріалу;

2) виготовлення, проведення попередніх і приймальних випробувань дослідного зразка (дослідної партії) виробу (матеріалу) у період виконання дослідно-конструкторської роботи із створення (модернізації) виробів і науково-дослідної роботи з розробки (модифікації) матеріалів;

3) затвердження робочої конструкторської і технологічної документації на виріб, технічної і технологічної документації на матеріал для організації заданого типу виробництва.

Стаття 10. Єдиний наскрізний план розроблення зразка озброєння, військової і спеціальної техніки

1. З метою узгодження етапів і строків виконання, складу виконавців, ресурсного забезпечення виконання дослідно-конструкторських робіт з розроблення озброєння, військової і спеціальної техніки та інших заходів з їх створення державний замовник у сфері оборони забезпечує розроблення єдиного наскрізного плану.

Підготовку проекту єдиного наскрізного плану та узгодження його з підприємствами — учасниками кооперації (співвиконавцями) здійснює головний суб'єкт виробництва зразка озброєння, військової і спеціальної техніки.

2. Єдиний наскрізний план розроблення зразка озброєння, військової і спеціальної техніки затверджується органом, який прийняв рішення про його створення, та є одним з вихідних документів для щорічного формування державним замовником у сфері оборони пропозицій до проекту основних показників оборонних закупівель на відповідний бюджетний період.

3. Порядок підготовки та узгодження єдиного наскрізного плану розроблення зразка озброєння, військової і спеціальної техніки встановлюється національними стандартами.

Стаття 11. Державні випробування розробленого зразка озброєння, військової і спеціальної техніки

1. Державні випробування розробленого зразка озброєння, військової і спеціальної техніки проводяться міжвідомчою комісією з питань випробування

озброєння, військової і спеціальної техніки (далі — міжвідомча комісія), яка утворюється органом, що прийняв рішення про створення зразка зазначеного озброєння, військової або спеціальної техніки, за поданням державного замовника у сфері оборони.

2. Порядок проведення державних випробувань створеного зразка озброєння, військової і спеціальної техніки із зазначенням повноважень міжвідомчої комісії, прав та обов'язків її членів установлюється Кабінетом Міністрів України.

3. Міжвідомча комісія перевіряє (оцінює) відповідність характеристик (показників озброєння, військової і спеціальної техніки) вимогам тактико-технічного (технічного) завдання і робить висновок про доцільність або недоцільність прийняття зразка озброєння, військової і спеціальної техніки на озброєння (постачання) військових формувань.

4. У разі отримання негативного висновку міжвідомчої комісії державний замовник у сфері оборони вживає заходів для доопрацювання зразка озброєння, військової і спеціальної техніки відповідно до умов договору (державного контракту) на виконання дослідно-конструкторських, науково-дослідних та технологічних робіт.

5. У разі отримання позитивного висновку міжвідомчої комісії державний замовник у сфері оборони видає нормативний акт про прийняття зразка озброєння, військової і спеціальної техніки на озброєння.

У разі створення озброєння, військової і спеціальної техніки за рішенням Кабінету Міністрів України, прийняття на озброєння нового зразка озброєння, військової і спеціальної техніки іноземного виробництва державний замовник у сфері оборони погоджує своє рішення з Кабінетом Міністрів України.

Стаття 12. Особливості створення озброєння, військової і спеціальної техніки на замовлення іноземних держав

1. Суб'єкт виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки або визначений Кабінетом Міністрів України орган, підприємство, установа чи організація, які уклали зовнішньоекономічний договір (контракт) на створення озброєння, військової і спеціальної техніки для потреб іноземної держави, надсилають копію тактико-технічного (технічного) завдання з виконання дослідно-конструкторських, науково-дослідних та технологічних робіт з розроблення озброєння, військової і спеціальної техніки до Генерального штабу Збройних Сил України.

2. З метою здійснення контролю за якістю озброєння, військової і спеціальної техніки для потреб іноземної держави на всіх стадіях життєвого циклу можуть залучатися на договірних засадах представництва державних замовників у сфері оборони на підприємствах, в установах і організаціях.

3. Випробування озброєння, військової і спеціальної техніки для потреб іноземної держави можуть проводитися на полігонах військових формувань на договірних засадах. Методика розрахунку витрат під час випробувань

озброєння, військової і спеціальної техніки для потреб іноземної держави визначається Кабінетом Міністрів України.

4. Ініціаторами створення озброєння, військової і спеціальної техніки для потреб іноземних держав є іноземний замовник та суб'єкт виробництва або суб'єкт здійснення міжнародних передач озброєння, військової і спеціальної техніки. Створення озброєння, військової і спеціальної техніки на замовлення іноземних замовників здійснюється відповідно до цього Закону, інших законів України у сфері військово-технічного співробітництва та міжнародних договорів України.

5. Суб'єкт виробництва за власні кошти або за кошти суб'єкта здійснення міжнародних передач озброєння, військової і спеціальної техніки чи іншого суб'єкта господарювання, який є інвестором створення озброєння, військової і спеціальної техніки, за умови укладення договору про наміри з державним або іноземним замовником із зазначенням тактико-технічних характеристик озброєння, військової і спеціальної техніки також має право створювати озброєння, військову і спеціальну техніку.

Стаття 13. Діяльність, що пов'язана зі стадією виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки

1. Стадія виробництва включає процеси:
 - 1) підготовки виробництва заданого типу;
 - 2) освоєння виробництва нового (модернізованого) зразка, нового (модифікованого) матеріалу;
 - 3) коригування і затвердження робочої конструкторської і технологічної документації для виробів, технічної і технологічної документації - для матеріалів з присвоєнням літери "А", затвердження для організації заданого типу виробництва, приймання;
 - 4) супроводження заданого типу виробництва і поставка виробів (матеріалів) замовнику і споживачам.

2. Стадія виробництва характеризується організаційною структурою виробництва, типом виробництва (одиничне, серійне, масове), обсягом випуску виробу (матеріалу), які безперервно виготовляються або періодично повторюються серіями (партиями).

3. Результатом робіт на стадії "Виробництво" є випуск виробів (матеріалів) і поставка їх замовнику та споживачам.

4. Стадія виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки передбачає здійснення заходів з підготовки підприємства до випуску певного зразка озброєння, військової і спеціальної техніки згідно з установленими вимогами до його якості і кількості. Готовність підприємства оцінюється в порядку, визначеному нормативними документами, за результатами кваліфікаційних випробувань зразка озброєння, військової і спеціальної техніки (приймання установчої партії) за наявності повного комплексу конструкторської

і технологічної документації та засобів технологічного оснащення, необхідних для випуску озброєння, військової і спеціальної техніки.

5. Поставлення на виробництво озброєння, військової і спеціальної техніки здійснюється після прийняття нового зразка озброєння, військової і спеціальної техніки на озброєння та закладення конструкторської документації до страхового фонду документації.

6. Поставлення на виробництво озброєння, військової і спеціальної техніки до прийняття нового зразка озброєння, військової і спеціальної техніки на озброєння може здійснюватися за рішенням Кабінету Міністрів України за вмотивованим клопотанням державного замовника у сфері оборони.

7. Поставлення на виробництво озброєння, військової і спеціальної техніки за рахунок бюджетних коштів на підприємствах усіх форм власності може здійснюватися на поворотній основі в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

8. Поставлення на виробництво озброєння, військової і спеціальної техніки за рахунок бюджетних коштів на безповоротній основі може здійснюватися за рішенням Кабінету Міністрів України за вмотивованим клопотанням державного замовника у сфері оборони виключно на державних підприємствах.

9. Поставлення на виробництво озброєння, військової і спеціальної техніки іноземного розроблення здійснюється після прийняття його на озброєння силами оборони або силами безпеки.

Стаття 14. Авторський нагляд на стадії виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки

1. Авторський нагляд на стадії виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки це комплекс заходів, що проводяться розробником (виконавцем дослідно-конструкторських, науково-дослідних та технологічних робіт) на підприємствах, які виготовляють озброєння, військову і спеціальну техніку, та монтажно-налагоджувальних об'єктах, здійснюється з метою:

контролю за додержанням виробником вимог конструкторської документації на озброєння, військову і спеціальну техніку;

надання кваліфікованої допомоги персоналу виробника з питань поставлення озброєння, військової і спеціальної техніки на виробництво, а також складення (монтажу) і налагодження, якщо вироби поставляються замовникові в розібраному вигляді;

надання методичної допомоги з усунення конструктивних та виробничих недоліків шляхом невідкладного проведення робіт, необхідних для забезпечення належної якості озброєння, військової і спеціальної техніки;

контролю за відповідністю технологічної документації вимогам конструкторської документації і додержанням виробником вимог технологічної документації на виробництві;

збору та накопичення інформації про виробництво, складення, монтаж і налагодження озброєння, військової і спеціальної техніки для підвищення технічного рівня нових розроблень;

контролю за додержанням вимог, передбачених змінами, що внесені до конструкторської і технологічної документації.

2. Авторський нагляд за озброєнням, військовою і спеціальною технікою на стадії виробництва здійснюється починаючи з моменту передачі виробникові конструкторської та технологічної документації на вироби до затвердження рішення про зняття їх з експлуатації.

3. Порядок здійснення авторського нагляду за озброєнням, військовою і спеціальною технікою на стадії виробництва визначається договором (державним контрактом).

Стаття 15. Зняття озброєння, військової і спеціальної техніки з виробництва

1. Зняття озброєння, військової і спеціальної техніки з виробництва передбачає припинення підприємством їх випуску.

2. Рішення про зняття з виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки приймається органами, які приймали рішення про їх створення, а щодо озброєння, військової і спеціальної техніки, виробництво яких розпочато до набрання чинності цим Законом, - Кабінетом Міністрів України.

3. Підставою для зняття озброєння, військової і спеціальної техніки з виробництва є прийняття державним замовником у сфері оборони рішення про зняття зразка озброєння, військової або спеціальної техніки з озброєння.

4. Озброєння, військова і спеціальна техніка, яка виробляється на замовлення іноземної держави, можуть бути зняті з виробництва за рішенням суб'єкта виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки в разі виконання ним відповідного зовнішньоекономічного договору (контракту), якщо інше не передбачено міжнародними договорами.

5. Порядок зняття озброєння, військової і спеціальної техніки з виробництва встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 16. Діяльність, що пов'язана зі стадією експлуатації озброєння, військової і спеціальної техніки.

Діяльність, що пов'язана з експлуатацією озброєння, військової і спеціальної техніки:

- 1) приймання виробу замовником від постачальника;
- 2) введення в експлуатацію;
- 3) приведення у встановлену ступінь готовності до використання (застосування) за призначенням;
- 4) підтримання у встановленій готовності до використання;

- 5) зберігання і транспортування при експлуатації;
- 6) технічне обслуговування;
- 7) поточний і середній ремонт виробу;
- 8) використання (застосування) за призначенням.

Стаття 17. Використання об'єктів права інтелектуальної власності

1. Суб'єкт виробництва — виконавець оборонних закупівель, який використовує для своїх потреб науково-технічну продукцію та об'єкти права інтелектуальної власності, що створені ним під час виконання державного контракту, з урахуванням особливостей, визначених статтею 11, 19, 22 Закону України “Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій”.

Використання для власних потреб суб'єктом виробництва науково-технічної продукції та об'єктів права інтелектуальної власності, що придбані під час виконання державного контракту, здійснюється лише за погодженням з державним замовником відповідно до умов державного контракту.

2. У державному контракті з оборонного замовлення щодо виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки суб'єкт майнових прав інтелектуальної власності на об'єкти права інтелектуальної власності, що виникли або придбані під час виконання державного контракту.

У договорі (контракті) із суб'єктом здійснення міжнародних передач озброєння, військової і спеціальної техніки або у зовнішньоекономічному договорі (контракті) укладеному з іноземним замовником суб'єктом виробництва, визначаються обов'язки із забезпечення охорони прав на об'єкти права інтелектуальної власності, що використовуються або створюються суб'єктами виробництва під час виконання договору (контракту).

Права та обов'язки щодо використання об'єктів права інтелектуальної власності, які є власністю третьої сторони, визначаються з урахуванням законодавства України та умов ліцензійного договору з такою стороною.

Розділ II

СУБ'ЄКТИ ДІЯЛЬНОСТІ, ПОВ'ЯЗАНОЇ З ВИРОБНИЦТВОМ ОЗБРОЄННЯ, ВІЙСЬКОВОЇ І СПЕЦІАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ

Стаття 18. Повноваження Кабінету Міністрів України

1. Кабінет Міністрів України спрямовує і координує діяльність міністерств та інших органів виконавчої влади, пов'язану з виробництвом озброєння, військової і спеціальної техніки та забезпечує здійснення державної політики у цій сфері відповідно до цього Закону, інших законів України, актів Президента України.

2. Затверджує порядок розроблення, освоєння та випуску нових зразків озброєння, військової і спеціальної техніки, а також припинення випуску існуючих видів таких зразків.

3. Відповідно до Закону України “Про управління об’єктами державної власності” та інших законодавчих актів визначає об’єкти державної власності в оборонно-промисловому комплексі, стосовно яких виконує функції з управління, а також об’єкти державної власності в оборонно-промисловому комплексі, повноваження з управління якими передає іншим суб’єктам управління, виконує інші функції з управління об’єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі.

Стаття 19. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань національної безпеки у воєнній сфері, сферах оборони і військового будівництва у мирний час та в умовах воєнного стану (особливого періоду)

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань національної безпеки у воєнній сфері, сферах оборони і військового будівництва у мирний час та в умовах воєнного стану (особливого періоду):

1) забезпечує організацію в силах оборони і силах безпеки заходів оборонного планування, пов’язаних з розробленням та виробництвом озброєння, військової і спеціальної техніки;

2) виступає, відповідно до визначених Генеральним штабом Збройних Сил України потреб, вимог та пріоритетів, державним замовником при здійсненні оборонних закупівель, а також матеріальних цінностей до мобілізаційного резерву Збройних Сил України;

3) встановлює порядок розроблення, прийняття, внесення змін, скасування, відновлення дії, оприлюднення, запровадження та застосування військових стандартів, пов’язаних з озброєнням, військовою і спеціальною технікою.

Стаття 20. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику у сфері оборонно-промислового комплексу та оборонних закупівель

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику у сфері оборонно-промислового комплексу та оборонних закупівель:

1) вносить Кабінетові Міністрів України пропозиції щодо:

координації діяльності центральних органів виконавчої влади з питань:

удосконалення законодавства у сфері виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки, у тому числі щодо стимулювання розвитку суб’єктів виробництва;

пріоритетних напрямів економічного стимулювання розвитку оборонно-промислового комплексу;

визначення напрямів реформування оборонно-промислового комплексу та переліку суб'єктів виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки, які не підлягають приватизації;

зведеного трирічного плану закупівель товарів, робіт і послуг оборонного призначення за закритими закупівлями на відповідний бюджетний період;

2) розробляє проекти державних (загальнодержавних) цільових програм з питань підготовки виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки, у яких передбачається, зокрема, проведення наукових досліджень та розроблення технологій військового призначення;

3) бере участь у розробленні Міністерством оборони України проектів державних (загальнодержавних) цільових оборонних програм;

4) забезпечує реалізацію державної політики щодо координації діяльності суб'єктів виробництва з питань розвитку міжнародної науково-технічної і виробничої кооперації;

5) вносить в установленому порядку Кабінетові Міністрів України пропозиції щодо фінансування оборонно-промислового комплексу за рахунок коштів Державного бюджету України;

6) забезпечує залучення інвестицій у сферу виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки, зокрема:

шляхом надання довідок, інформаційного супроводження проектів і програм міжнародного інвестиційного співробітництва, використання одержаної інформації для проведення економічної оцінки інвестиційних проектів і програм, ведення звітності;

надає консультації та організовує обмін інформацією між учасниками інвестиційних процесів;

7) виконує інші завдання, визначені законами України та покладені на нього актами Президента України.

Стаття 21. Державні замовники у сфері оборони

1. Повноваження державних замовників у сфері оборони визначаються цим Законом, Законом України “Про оборонні закупівлі” та іншими нормативно-правовими актами.

2. Відносини державного замовника у сфері оборони із суб'єктом виробництва щодо розроблення і виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки або провадження іншої діяльності, пов'язаної з їх життєвим циклом, регулюються законодавством України та укладеним між ними державним контрактом з оборонних закупівель.

Стаття 22. Суб'єкти виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки

1. Виробництво озброєння, військової і спеціальної техніки здійснюються суб'єктами виробництва (виконавцями) на підставах, визначених частинами

другою і третьою цієї статті, самостійно або разом із суб'єктами господарювання на підставі договорів (контрактів).

2. Суб'єкти виробництва провадять діяльність, пов'язану із створенням та виробництвом озброєння, військової і спеціальної техніки на підставі державних контрактів з оборонного замовлення, договорів (контрактів) із суб'єктами здійснення міжнародних передач озброєння, військової і спеціальної техніки або зовнішньоекономічних договорів (контрактів), укладених з іноземним замовником.

3. Виконання дослідно-конструкторських робіт, пов'язаних із створенням нових зразків озброєння, військової і спеціальної техніки може здійснюватися за рахунок коштів суб'єкта виробництва або суб'єкта здійснення міжнародних передач озброєння, військової і спеціальної техніки в порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 23. Іноземний замовник

1. Відносини суб'єкта виробництва або суб'єкта здійснення міжнародних передач озброєння, військової і спеціальної техніки з іноземним замовником регулюються зовнішньоекономічним договором (контрактом), що укладається з урахуванням цього Закону, Законів України "Про зовнішньоекономічну діяльність", "Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання", інших актів законодавства та міжнародних договорів України.

2. Розроблення і виробництво озброєння, військової і спеціальної техніки або провадження іншої діяльності, пов'язаної з виробництвом озброєння, військової і спеціальної техніки для іноземного замовника, здійснюються безпосередньо суб'єктом виробництва за наявності укладеного ним зовнішньоекономічного договору (контракту) та повноважень на право здійснення експорту озброєння, військової і спеціальної техніки, наданих Кабінетом Міністрів України відповідно до Закону України "Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання", або відповідного договору (контракту) із суб'єктом здійснення міжнародних передач озброєння, військової і спеціальної техніки.

3. Зовнішньоекономічні договори (контракти) між суб'єктами виробництва, суб'єктом здійснення міжнародних передач озброєння, військової і спеціальної техніки та іноземними замовниками можуть укладатися і виконуватися на компенсаційній (офсетній) основі. Зовнішньоекономічні договори (контракти) на компенсаційній (офсетній) основі можуть укладатися суб'єктом виробництва державної форми власності або суб'єктом здійснення міжнародних передач товарів військового призначення лише за згодою Кабінету Міністрів України.

4. У разі з'ясування, що діяльність, пов'язана з виробництвом озброєння, військової і спеціальної техніки для іноземної держави, створює загрозу національній безпеці та обороні України або порушує міжнародні зобов'язання

України щодо нерозповсюдження зброї масового знищення, засобів її доставки та обмеження передачі звичайних видів озброєння, така діяльність повністю або частково (роботи із забезпечення окремих стадій життєвого циклу озброєння, військової і спеціальної техніки припиняється в порядку, установленому законодавством.

Стаття 24. Генеральні конструктори галузі ОПК із створення озброєння, військової і спеціальної техніки

1. Генеральний конструктор галузі ОПК призначається та звільняється з посади рішенням Кабінету Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику. Пропозиції щодо кандидатур генеральних конструкторів галузей подаються центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику підприємствами, установами та організаціями галузі і державними замовниками у сфері оборони.

Особа, яка призначається на посаду генерального конструктора, повинна бути науковим працівником та мати досвід керування колективами розробників складних систем озброєння, військової і спеціальної техніки. Генеральний конструктор галузі оборонно-промислового комплексу не може бути керівником, генеральним (головним конструктором) підприємства або працівником підприємства галузі ОПК за виключенням випадків, коли це підприємство має монопольне становище у галузі.

2. Перелік галузей оборонно-промислового комплексу, за якими призначаються генеральні конструктори, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику за пропозиціями центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань національної безпеки у воєнній сфері, сферах оборони і військового будівництва у мирний час та в особливий період і Державного концерну “Укроборонпром” (акціонерне товариство, створене суб’єктом управління шляхом перетворення Державного концерну “Укроборонпром”, з дня його державної реєстрації) та затверджується рішенням Кабінету Міністрів України.

3. У своїй діяльності генеральний конструктор керується Конституцією України, законами України, актами Президента України і Кабінету Міністрів України та іншими нормативно-правовими актами.

4. Основними завданнями генерального конструктора галузі ОПК є:

1) науково-технічне та організаційне забезпечення створення продукції і технологій світового рівня та їх модернізації;

2) координація науково-дослідних, дослідно-конструкторських та дослідно-технологічних робіт і виробництва продукції підприємствами-співвиконавцями;

3) координація робіт, пов'язаних із супроводженням експлуатації та модернізації озброєння і військової техніки Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України.

5. Генеральний конструктор галузі ОПК відповідно до своїх завдань:

1) здійснює інтелектуальне керівництво підприємствами, установами та організаціями різних форм власності, що входять до складу галузі оборонно-промислового комплексу та координує їх роботу;

2) вносить пропозиції державним замовникам у сфері оборони щодо затвердження виконавців та співвиконавців створення продукції та розподілу коштів між ними, технічних завдань на виконання науково-дослідних, дослідно-конструкторських та дослідно-технологічних робіт, розглядає і визначає відповідні технічні умови (сертифікати) на продукцію;

3) контролює виконання завдань з модернізації створеної під його керівництвом продукції, яка випускається підприємствами незалежно від форми власності;

4) надає замовникам науково-дослідних, дослідно-конструкторських та дослідно-технологічних робіт на будь-якій стадії їх проведення обґрунтовані пропозиції щодо перегляду (уточнення) технічного завдання (тактико-технічних вимог);

5) бере участь у роботі комісій з питань атестування розробленої під його керівництвом продукції.

6. Генеральний конструктор галузі ОПК забезпечує:

1) високий технічний рівень, конкурентоспроможність продукції, створюваної або модернізованої під його керівництвом, з використанням новітніх вітчизняних та зарубіжних досягнень науки і техніки, відкриттів та винаходів;

2) додержання вимог нормативно-технічної бази, встановлених термінів розроблення і освоєння виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки;

3) координацію роботи організацій і підприємств-співвиконавців із створення продукції;

4) підготовку пропозицій щодо проведення необхідних науково-дослідних та експериментальних робіт для подальшого використання їх у перспективних розробках;

5) систематичне підвищення технічного рівня створеної під його керівництвом продукції, виготовленої підприємствами незалежно від їх підпорядкування і форми власності;

6) раціональне використання коштів і ресурсів, що виділяються на створення або модернізацію продукції;

7) підготовку пропозицій щодо формування державних оборонних закупівель проектів науково-технічних програм розвитку озброєння та військової техніки;

8) підготовку узгоджених з іншими напрямами створення продукції пропозицій до планів науково-дослідних, дослідно-конструкторських та дослідно-технологічних робіт із розроблення і виготовлення нових матеріалів, комплектуючих виробів, впровадження нових технологій;

9) контроль за створенням продукції на всіх стадіях проектних, макетних, експериментальних, дослідних, довідних робіт, проведенням стендових та експлуатаційних випробувань;

10) патентну чистоту продукції і патентний захист розроблених рішень;

11) обґрунтування використання імпортованих та експорту власних "ноу-хау";

12) організацію проведення досліджень зразків нової техніки в експлуатаційних умовах для забезпечення підвищення її надійності та ресурсу, зменшення експлуатаційних витрат;

13) високу технологічність розроблюваних конструкцій і формування передумов для впровадження найбільш прогресивних рішень щодо демонтажу та утилізації продукції;

14) здійснення авторського нагляду за освоєнням, виробництвом та експлуатацією продукції, а також внесення пропозицій щодо усунення виявлених виробничих та експлуатаційних її недоліків;

15) забезпечення планомірного оснащення підпорядкованих йому конструкторських підрозділів, експериментальної і випробувальної баз необхідною сучасною технікою та обладнанням;

16) аналіз сучасного стану науки і техніки та прогнозування основних напрямів створення і модернізації нових видів продукції;

17) формування пропозицій щодо визначення виробничих потужностей для розгортання серійного випуску продукції, оптимізації його виробничого циклу, створення інтегрованих науково-виробничих структур;

18) подання пропозицій щодо координації робіт у рамках міжгалузевих та міжнародних науково-технічних програм, частиною яких є розроблення продукції під його керівництвом;

19) розроблення за дорученням відповідного центрального органу виконавчої влади пропозицій щодо удосконалення нормативно-правового регулювання порядку створення продукції за відповідним напрямом;

20) додержання під час створення та модернізації продукції вимог законодавства щодо державної таємниці.

8. Генеральний конструктор галузі ОПК має право:

1) одержувати в установленому порядку від підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності, а також від замовників

інформацію про хід розроблення та виробництва складових частин створюваного зразка продукції, про досягнення в розробках нових матеріалів та технологій, які здійснюються за загальнодержавними або галузевими програмами;

2) залучати до вирішення технічних завдань і розв'язання науково-технічних проблем на договірній основі підприємства, установи та організації незалежно від форми власності;

3) ініціювати в установленому порядку припинення виконання замовлених науково-дослідних і дослідно-конструкторських та дослідно-технологічних робіт, які виявилися неперспективними з техніко-економічних причин;

4) подавати в установленому порядку пропозиції (в тому числі у формі проектів програм) щодо придбання особливо важливих комплектуючих виробів і матеріалів іноземного виробництва, а також спеціального обладнання і критичних технологій для забезпечення розвитку вітчизняної техніки;

5) створювати на підставі укладених договорів тимчасові науково-виробничі колективи для розв'язання перспективних науково-технічних проблем міжгалузевого характеру, термінового виготовлення особливо важливих видів продукції;

6) відвідувати в установленому порядку підприємства оборонно-промислового комплексу та державні установи, діяльність яких пов'язана з вирішенням покладених на нього завдань;

7) приймати разом із замовником рішення щодо спрощення вимог до розроблення та оформлення конструкторської документації, яка необхідна для виготовлення макетів та перших дослідних зразків чи виробів одиничного виробництва;

8) забезпечувати обґрунтоване застосування на основі нормативно-технічних документів комплектуючих виробів іноземного виробництва;

9) надавати органам виконавчої влади та іншим державним органам висновки щодо доцільності експорту та імпорту озброєння, військової і спеціальної техніки і технологій військового призначення;

10) висувати роботи, виконані під його керівництвом, на здобуття державної та інших премій.

9. Генеральний конструктор не менш як один раз на рік доповідає на засіданнях колегії центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику про результати роботи, проведеної під його керівництвом.

10. Генеральному конструктору видається посвідчення за зразком, установленим для працівників Кабінету Міністрів України.

11. Головний конструктор напряму призначається та звільняється з посади керівником центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику за поданням генерального конструктора галузі ОПК.

12. Перелік напрямів галузей оборонно-промислового комплексу, за якими призначаються головні конструктори, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику за пропозиціями генеральних конструкторів галузей ОПК.

13. Генеральний конструктор є членом Ради генеральних конструкторів ОПК.

14. Головою Ради генеральних конструкторів ОПК є перший заступник керівника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику.

15. Інформаційне, організаційне, матеріально-технічне забезпечення діяльності Ради здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику.

Розділ III

ЗАСОБИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ, ПОВ'ЯЗАНОЇ З ВИРОБНИЦТВОМ ОЗБРОЄННЯ, ВІЙСЬКОВОЇ І СПЕЦІАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ

Стаття 25. Засоби державного регулювання діяльності, пов'язаної із створенням, виробництвом озброєння, військової і спеціальної техніки

1. Засобами державного регулювання діяльності, пов'язаної із створенням, виробництвом озброєння, військової і спеціальної техніки, є:

1) оборонні закупівлі озброєння, військової і спеціальної техніки, що здійснюється відповідно до Закону України “Про оборонні закупівлі”;

2) ліцензування господарської діяльності, пов'язаної із створенням, виробництвом озброєння, військової і спеціальної техніки, що здійснюється відповідно до Закону України “Про ліцензування певних видів господарської діяльності”;

3) технічне регулювання у сфері виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки, що здійснюється відповідно до цього Закону та інших законів України у сфері стандартизації та технічного регулювання;

4) надання повноважень на право провадження зовнішньоекономічної діяльності з озброєнням, військовою і спеціальною технікою, а також, якщо така діяльність містить відомості, що становлять державну таємницю, здійснюється відповідно до Закону України “Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання”, Закону України “Про державну таємницю”;

5) регулювання цін і тарифів на озброєння, військової і спеціальної техніки, виконання робіт або надання послуг із забезпечення стадій життєвого циклу озброєння, військової і спеціальної техніки відповідно до цього Закону та інших законів України;

б) застосування системи економічного стимулювання відповідно до законодавства;

7) погодження ввезення в Україну технологій, придбання яких передбачається за бюджетні кошти відповідно до статті 17 Закону України “Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій”.

Стаття 26. Особливості технічного регулювання у сфері виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки

1. Технічне регулювання у сфері виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки здійснюється на підставі технічних регламентів, зокрема технічних регламентів на озброєння, військову і спеціальну техніку, стандартів, а також інших нормативних документів.

2. Порядок розроблення, прийняття, перегляду, внесення змін, скасування та застосування технічних регламентів на озброєння, військової і спеціальної техніки та стандартів, за переліком, що визначається Кабінетом Міністрів України, а також порядок здійснення контролю за додержанням їх вимог визначаються Кабінетом Міністрів України.

3. Озброєння, військова і спеціальна техніка, що виробляються в Україні, підлягають класифікації, кодифікації та реєстрації в державному каталозі озброєння, військової і спеціальної техніки. Державний каталог озброєння, військової і спеціальної техніки ведеться Міністерством оборони України.

Порядок класифікації, кодифікації та ведення державного каталогу озброєння, військової і спеціальної техніки встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 27. Регулювання цін і тарифів на озброєння, військової і спеціальної техніки, виконання робіт або надання послуг.

1. Граничний норматив рентабельності виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки, а також виконання робіт або надання послуг з оборонних закупівель, що виробляються (виконуються, надаються) суб'єктами виробництва - виконавцями оборонних закупівель, визначеними без застосування конкурентних процедур, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

2. Планування, облік і калькулювання собівартості робіт із створення озброєння, військової і спеціальної техніки, зокрема дослідно-конструкторських, науково-дослідних і технологічних робіт, здійснюються в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 28. Система економічного стимулювання для суб'єктів виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки.

1. До суб'єктів виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки застосовується система заходів економічного стимулювання відповідно до закону.

Розділ IV
ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ У СФЕРУ СТВОРЕННЯ
ТА ВИРОБНИЦТВА ОЗБРОЄННЯ, ВІЙСЬКОВОЇ І СПЕЦІАЛЬНОЇ
ТЕХНІКИ І НАДАННЯ ГАРАНТІЙ ЩОДО ЇХ ЗАХИСТУ

Стаття 29. Особливості залучення інвестицій у сферу створення та виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки

1. Залучення інвестицій у сферу створення та виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки здійснюється на умовах, визначених Законами України “Про інвестиційну діяльність”, “Про державно-приватне партнерство”, “Про режим іноземного інвестування” та відповідними міжнародними договорами України, з урахуванням таких особливостей:

суб’єктами (інвесторами та учасниками) інвестиційної діяльності, пов’язаної з виробництвом озброєння, військової і спеціальної техніки, можуть бути держави, а також юридичні особи, зокрема утворені і зареєстровані згідно із законами іноземної держави;

під час визначення умов міжнародних договорів України про заохочення та взаємний захист інвестицій у сферу створення та виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки враховуються міжнародні зобов’язання України стосовно міжнародних передач озброєння, військової і спеціальної техніки і подвійного використання та спеціальний режим їх експорту;

іноземні інвестиції у формі господарської (підприємницької) діяльності на основі угод про розподіл продукції не можуть здійснюватися стосовно державних підприємств, діяльність яких пов’язана з виробництвом озброєння, військової і спеціальної техніки.

Стаття 30. Режим інвестиційної діяльності, пов’язаний з виробництвом озброєння, військової і спеціальної техніки

1. Умови договорів, що укладені із суб’єктами інвестиційної діяльності пов’язаної з виробництвом озброєння, військової і спеціальної техніки зберігають свою чинність на весь строк дії цих договорів і у випадках, коли після їх укладення законодавством встановлено умови, що погіршують становище суб’єктів або обмежують їх права, якщо вони не дійшли згоди про зміну умов договору.

2. Інвестиційні проекти, пов’язані з виробництвом озброєння, військової і спеціальної техніки, а також перелік суб’єктів інвестиційної діяльності, що їх реалізують, затверджуються Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику.

3. У разі порушення суб’єктом інвестиційної діяльності, пов’язаної з виробництвом озброєння, військової і спеціальної техніки, вимог законодавства, установчих документів, умов договорів (контрактів) щодо реалізації інвестиційних проектів Кабінет Міністрів України може прийняти

рішення про виключення такого суб'єкта з переліку суб'єктів інвестиційної діяльності, що реалізують інвестиційні проекти, або скасувати рішення про затвердження інвестиційного проекту.

Стаття 31. Державно-приватне партнерство у сфері створення та виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки

1. Об'єктами державно-приватного партнерства у сфері створення та виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки:

земельні ділянки для розміщення промислових об'єктів спеціального призначення;

промислові об'єкти спеціального призначення;

придбання промислового устаткування та іншого обладнання;

передача та порядок використання конструкторської і технологічної документації, власником якої є розробник;

організація виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки та її складових частин за конструкторською і технологічною документацією розробника.

Стаття 32. Гарантії забезпечення інтересів суб'єктів іноземної інвестиційної діяльності, пов'язаної з виробництвом озброєння, військової і спеціальної техніки

1. Держава гарантує стабільність режиму іноземної інвестиційної діяльності, пов'язаної з виробництвом озброєння, військової і спеціальної техніки, відповідно до цього Закону та Закону України "Про режим іноземного інвестування".

Розділ V

ОСОБЛИВИЙ ПОРЯДОК СТВОРЕННЯ ТА ВИРОБНИЦТВА ОЗБРОЄННЯ, ВІЙСЬКОВОЇ І СПЕЦІАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ ТА ЇХ ПОСТАЧАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ (ОСОБЛИВОГО ПЕРІОДУ)

Стаття 33. Загальні положення особливого порядку створення та виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки в умовах воєнного стану (особливого періоду)

1. З метою безперервного забезпечення створення та виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки у період дії воєнного стану (особливого періоду) суб'єктами виробництва приватної форми власності може запроваджуватися тимчасове державне управління військовими адміністраціями з наступним відшкодуванням збитків після завершення (скасування) дії воєнного стану (особливого періоду) у порядку визначеному Кабінетом Міністрів України.

2. Під час безперервного постачання озброєння, військової і спеціальної техніки до Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених

відповідно до законів України, в умовах воєнного стану (особового періоду) можуть застосовуватися прискорені процедури, зокрема прискорене завершення дослідно-конструкторських робіт, застосування підконтрольної експлуатації та визначальних відомчих випробувань.

Організація та порядок проведення випробувань, а також права та обов'язки членів комісії, визначаються наказами (розпорядженнями) державного замовника.

Стаття 34. Особливий порядок постачання озброєння, військової і спеціальної техніки, що розроблялися під час здійснення оборонних закупівель.

1. Рішення про необхідність прискореного завершення дослідно-конструкторських робіт з розроблення зразка озброєння, військової і спеціальної техніки за планом оборонних закупівель, що виготовлений та перебуває на етапі проведення попередніх випробувань, приймається державним замовником у разі виникнення нагальної потреби в умовах воєнного стану (особливого періоду).

2. Державним замовником разом з суб'єктом виробництва - головним виконавцем дослідно-конструкторських робіт зі створення зразка озброєння, військової і спеціальної техніки вносяться зміни до договору (державного контракту), в частині, що стосується визначення умов прискореного завершення таких робіт.

3. Попередні випробування проводяться відповідно до програми державних випробувань. Порядок проведення випробувань визначається Кабінетом Міністрів України.

4. Особливості організації та проведення випробувань авіаційної техніки державної авіації визначає Міноборони за погодженням із заінтересованими центральними органами виконавчої влади, які експлуатують державні повітряні судна.

5. У разі отримання позитивних результатів попередніх випробувань державний замовник приймає рішення про серійне виробництво зразка озброєння, військової і спеціальної техніки згідно з документацією суб'єкта виробництва.

6. Державний замовник, встановленим порядком, вносить зміни до планів оборонних закупівель на відповідний бюджетний період для його закупівлі.

7. Державний замовник здійснює кодифікацію предмета постачання, вводить його до штатів і табелів до них та видає наказ про прийняття зразка озброєння, військової і спеціальної техніки на озброєння (постачання).

8. Умови здійснення суб'єктом виробництва авторського супроводження (нагляду) визначаються у договорі (державному контракті).

Стаття 35. Особливий порядок постачання озброєння, військової і спеціальної техніки, що були розроблені суб'єктами виробництва за власні обігові кошти або кошти іноземної

держави, серійне виробництво яких здійснювалося для експорту

1. Потреба у забезпеченні озброєнням, військовою і спеціальною технікою, що розроблені суб'єктами виробництва за власні обігові кошти або кошти іноземної держави, серійне виробництво яких здійснюється для експорту, визначається державним замовником у сфері оборони у разі виникнення нагальної потреби в умовах воєнного стану (особливого періоду).

2. Рішення про експлуатацію зразка озброєння, військової і спеціальної техніки в умовах воєнного стану (особливого періоду) державний замовник у сфері оборони приймає за результатами вивчення заявлених суб'єктом виробництва тактико-технічних характеристик такого зразка озброєння, військової і спеціальної техніки, перевірки робочої конструкторської документації та ознайомлення з результатами попередніх випробувань (у разі їх наявності).

3. Державний замовник у сфері оборони здійснює кодифікацію предмета постачання, вводить його до штатів і табелів до них та видає наказ про прийняття зразка озброєння (військової техніки) на озброєння (постачання).

4. Державний замовник у сфері оборони, встановленим порядком, вносить зміни до планів оборонних закупівель на відповідний бюджетний період для його закупівлі.

5. Контроль якості виробництва та прийняття озброєння, військової і спеціальної техніки здійснюється представництвами державного замовника у сфері оборони на суб'єктах виробництва згідно з вимогами наявної робочої конструкторської документації на відповідний зразок озброєння, військової і спеціальної техніки.

6. Державний замовник у сфері оборони забезпечує проведення підконтрольної експлуатації та визначальних відомчих випробувань, за результатами яких може бути прийнято рішення про прийняття зразка озброєння, військової і спеціальної техніки на озброєння (постачання).

7. Умови здійснення суб'єктом виробництва авторського супроводження (нагляду) визначаються у договорі (державному контракті).

Стаття 36. Особливий порядок постачання зразків озброєння, військової і спеціальної техніки, що розроблені суб'єктами виробництва за власні обігові кошти або кошти іноземної держави, серійне виробництво яких не здійснюється

1. Потреба в забезпеченні озброєнням, військовою і спеціальною технікою, що розроблені суб'єктами виробництва за власні обігові кошти або кошти іноземної держави, серійне виробництво яких не здійснюється, визначається державним замовником у сфері оборони у разі виникнення нагальної потреби в умовах воєнного стану (особливого періоду).

2. Державний замовник у сфері оборони вивчає заявлені суб'єктом виробництва тактико-технічні характеристики зразка озброєння, військової і спеціальної техніки, перевіряє робочу конструкторську документацію та ознайомлюється з результатами попередніх випробувань (у разі їх наявності).

3. Державний замовник у сфері оборони, у разі заінтересованості, організовує проведення визначальних відомчих випробувань зразка озброєння, військової і спеціальної техніки за програмою проведення перевірки заявлених суб'єктом виробництва основних тактико-технічних характеристик.

4. У разі отримання позитивних результатів визначальних відомчих випробувань державний замовник у сфері оборони здійснює кодифікацію предмета постачання, вводить його до штатів і табелів до них та видає наказ про допуск до експлуатації.

5. На підставі наказу про допуск до експлуатації зразка озброєння, військової і спеціальної техніки в умовах воєнного стану (особливого періоду) державний замовник у сфері оборони встановленим порядком вносить зміни до плану оборонних закупівель на відповідний бюджетний період для його закупівлі.

6. Контроль якості виробництва та прийняття озброєння, військової і спеціальної техніки здійснюється представництвами державного замовника у сфері оборони на суб'єктах виробництва згідно з вимогами наявної робочої конструкторської документації на відповідний зразок озброєння, військової і спеціальної техніки.

7. Державний замовник у сфері оборони забезпечує проведення підконтрольної експлуатації та державних випробувань для підтвердження всіх тактико-технічних характеристик, за результатами яких може бути прийнято рішення про прийняття зразка озброєння, військової і спеціальної техніки на озброєння (постачання).

8. Умови здійснення суб'єктом виробництва авторського супроводження (нагляду) визначаються у договорі (державному контракті).

Стаття 37. Тривалість дії особливого порядку під час створення та виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки

1. Дія особливого порядку створення та виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки розповсюджується тільки на час дії воєнного стану (особливого періоду).

2. Після закінчення (скасування) умов воєнного стану (особливого періоду) державним замовником у сфері оборони приймається рішення про зняття з експлуатації озброєння, військової і спеціальної техніки, які були допущені до експлуатації в умовах воєнного стану (особливого періоду) за прискореною процедурою, або про прийняття їх на озброєння (постачання) в установленому цим законом порядку для мирного часу.

Розділ VI
КОНТРОЛЬ ЯКОСТІ ВИРОБНИЦТВА ОЗБРОЄННЯ,
ВІЙСЬКОВОЇ І СПЕЦІАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ, ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ
У СФЕРІ ЇХ ВИРОБНИЦТВА ТА ДОДЕРЖАННЯ ВИМОГ
ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ДЕРЖАВНУ ТАЄМНИЦЮ
І ТЕХНІЧНИЙ ЗАХИСТ ІНФОРМАЦІЇ

Стаття 38. Контроль якості у сфері виробництва озброєння,
військової і спеціальної техніки

1. Контроль якості у сфері виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки здійснюється представництвами державних замовників у сфері оборони на підприємствах, в установах та організаціях відповідно до положення про зазначені представництва, яке затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. Підтвердження якості озброєння, військової і спеціальної техніки іноземного виробництва, яка застосовується у процесі розроблення озброєння, військової і спеціальної техніки, може здійснюватися відповідно до законодавства України, на підставі документів з контролю її якості іноземною державою.

3. Державні випробування зразка озброєння, військової і спеціальної техніки іноземного виробництва проводяться міжвідомчою комісією, яка утворюється Кабінетом Міністрів України.

4. Застосування механізму державного гарантування якості озброєння, військової і спеціальної техніки здійснюється державними замовниками у сфері оборони відповідно до Закону України “Про оборонні закупівлі”.

Стаття 39. Розвідувальне та контррозвідувальне супроводження
розроблення та виробництва озброєння, військової
і спеціальної техніки

1. Розвідувальне супроводження розроблення та виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки з метою сприяння створенню їх зразків сучасного рівня здійснюється розвідувальними органами військової розвідки та Службою зовнішньої розвідки України, а контррозвідувальне супроводження з метою протидії іноземним розвідкам — Службою безпеки України відповідно до законодавства.

Стаття 40. Додержання вимог законодавства про державну таємницю
та технічний захист інформації

1. Заходи, пов'язані із забезпеченням розроблення та виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки, які містять матеріальні носії секретної інформації, а також їх реалізація суб'єктами виробництва здійснюються з додержанням вимог законодавства про державну таємницю та технічний захист інформації.

Стаття 41. Відповідальність за порушення вимог цього Закону

1. Порушення вимог законодавства, яким регулюється діяльність у сфері створення та виробництва озброєння, військової і спеціальної техніки тягне за собою відповідальність згідно із законодавством.

Розділ VII ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Закони та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) частину другу статті 15 Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 18—22, ст. 144) доповнити абзацом такого змісту:

“суб’єктів господарювання, які здійснюють розроблення, виробництво, експлуатацію озброєння, військової і спеціальної техніки, за переліком стандартів, що визначається Кабінетом Міністрів України.”;

2) пункт 27 частини першої статті 1 Закону України “Про оборонні закупівлі” викласти в такій редакції:

“27) “спеціальна техніка - техніка, що має спеціальне призначення у визначеній сфері застосування, зокрема розвідки, контррозвідки, зв'язку, захисту інформації, кібербезпеки та кіберзахисту, а також обладнання та апаратура для контролю і проведення випробувань таких засобів та не мають господарсько-побутового призначення;”;

3) частину першу статті 7 доповнити пунктом 35 Закону України “Про ліцензування видів господарської діяльності” (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 23, ст. 158, із змінами) викласти в такій редакції:

“35) створення, виробництво, реалізація, ремонт, модернізація, демілітаризація та утилізація виробів військового призначення;”;

4) абзац шостий статті 1 Закону України “Про державну підтримку підприємств, науково-дослідних інститутів і організацій, які розробляють та виготовляють боєприпаси, їх елементи та вироби спецхімії” (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 48, ст. 406) викласти в такій редакції:

“боєприпаси — технічні пристрої одноразового застосування (включаючи їх складові частини та елементи), що призначені виключно для ураження живої сили противника, знищення його озброєння, військової і спеціальної техніки, руйнування укріплень, споруд та інших об’єктів, виконання інших завдань (з освітлення або задимлення місцевості, розкидання агітаційної літератури тощо) та не мають іншого цільового призначення (спорт, полювання);”;

5) частину першу статті 3 Закону України “Про технічні регламенти та оцінку відповідності” (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 14, ст. 96) доповнити абзацом такого змісту:

“ Порядок розроблення, прийняття, перегляду, внесення змін, скасування та застосування технічних регламентів на озброєння, військової і спеціальної техніки та стандартів, за переліком, що визначається Кабінетом Міністрів України, а також порядок здійснення контролю за додержанням їх вимог визначаються Кабінетом Міністрів України.”;

4. Кабінету Міністрів України у трьох місячний строк з дня опублікування цього Закону:

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом та забезпечити прийняття нормативно-правових актів, що випливають із цього Закону;

забезпечити приведення органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**
